

Familjeporträtt från diktaturens Brasilien

I filmen *I'm still here*, lever en fembarnsfamilj ett behagligt, harmoniskt och välmående liv på Rio:s playor och i sitt eleganta hem. Fadern har lämnat den parlamentsplats han hade innan militären tog över Brasilien och är nu välbeställd byggnadsingenjör.

Men plötsligt förändras deras vardag och liv. Från 1970-talet och tjugo år framåt, styrs Brasilien av en militärdiktatur. Som i alla diktaturer härskar ett laglöst våld. Människor grips, torteras, mördas och försvinner. Så sker med fadern som i hemlighet hjälpt människor som drabbats av militärens terror. Också hustrun och en dotter arresteras, men får varken reda på varför eller vad som hänt fadern.

Skådespelarprestationerna är utomordentliga i denna välgjorda verklighetsbaserade film som förtjänar den Oscar den fick som bästa internationella film 2024. Särskilt **Fernanda Torres** som hustrun förmår nyanserat uttrycka sorg, ilska, frustration och kärlek. Och en kämpaglöd som till sist belönas 1997 med att hon leende kan uppvisa makens dödsattest.

Kan verkligen rekommenderas.

I'm still here

Regi: Walter Salles

Manus: Murilo Hauser, Heitor Lorega

I rollerna: Fernanda Torres, Selton Mello, Fernanda Montenegro, Valentina Herszage, Maria Manoella m fl. Språk: portugisiska, speltid: 2 tim 18 min (från 11 år)

Biopremiär 21 mars 2025

I'm still here baseras på verkliga händelser. Rubens Paivas tvingades 1971 in till förhör, i egenskap av motståndare till militärdiktaturen och tidigare parlamentsledamot för arbetarpartiet. Likt hundratals andra oppositionella återvände han aldrig hem.